

(המשך מעמוד 53)

מייד ארצה, הסביר. בפעמים אחרות, כשהיא היתה בחו"ל, סיפרתי לשרה כי קניתי לרחל יהלום, מיגרש ומתנות אחרות. בכל פעם היתה רחל מגיעה אלי, אחרי ששמעה שיש לי בשבילה מתנות, וחשבת שהיא תחזור גם הפעם.

אחרי שבוע חזרה רחל לארץ. היא ביקשה מיעקב, שיספר לכל החברים שלו שאין שום דבר ביניהם. היא רצתה גם שאקנה לה מכונית ואסדר לה מקום עבודה, אחרת היא לא תישאר בארץ. סיפר יעקב, לא-כליך האמנתי לה. סיר דרתי לה את העבודה, אבל ביקשתי ממנה שתחזיר את כל מה שנתתי לה. בינתיים הגיש מוטי נגדי תביעה-דיבה, בגלל ש-אמרתי ששכחתי עם אשתו.

כתוצאה מהגשת התביעה פנה יעקב ל-היבדק בפוליגראף (גלאישקר). תוצאות הבדיקה הוכיחו כי אינו משקר. הפוליגראף קבע כי יעקב אינו משקר באומרו שהיו לו יחסים עם רחל, וציין צורות ספציפיות של קיום-יחסים, כולל במיטבחה של רחל. אחרי שהציג יעקב בפני מוטי את תוצאות הפוליגראף, החליט מוטי לבטל את התביעה נגדו.

סיפר יעקב: "הוא אמר לי שכדאי שנחתם על פשרה, שלא נטריד יותר אחד את השני, וביקש ממני שאחתם לו בכתב שקיימתי יחסים עם אשתו ושהיה מוכן להצהיר עלי-כך בבית-הדין הרבני במסגרת מישפט גירושין, שעלול להיפתח בינו לבין

מעביר דרכה דרישות-שלום אליה. "את ההלם האחרון קיבלתי כשרחל הגישה נגדי פיתאום תלונה למישטרה, ש-אני מטריד אותה. אז נשברתי, והחלטתי לסיים את העניין. ידעתי שעלי לפנות ל-עורך-דין, כדי שיוכל להוציא אותי ממסכת השקרים שבהם נתקעתי. פניתי לעורך-הדין מאיר זיו, והוא סירב בהתחלה לקחת עליו את הדבר. הוא עורך-דין פלילי, ו-טען שאין לו זמן. לא ידעתי למי עוד לפנות. באתי אליו למישרד וסיפרתי לו את כל הסיפור. כשהוא שמע אותי, כנראה הדבר נגע לליבו והוא הסכים להתפנות ולעזור לי, למרות שידע שנשארתי כמעט בלי כסף, ושמכרתי כמעט את כל רכושי ואני שקוע בחובות. קונה הכל בהקפה." מוטי נוטע ואשתו יסבו בדירתם ה-קטנה בבתי-ים, כשהם מחליפים ביניהם מבטים. "הבן-אדם הזה חולה-רוח", טענה רחל נוטע. "אף פעם לא יצאנו ביחידות." לדיברי הוזג נוטע, יעקב הוא ידיד מזה שנים. "הכרתי אותו דרך פסטרן, שעבד בתזמורת שלי", סיפר מוטי. "אני הייתי מבקש מיעקב מדי-פעם להוציא את אשתי לבילוי, כי הייתי עסוק. הוא היה כבן-יבית אצלנו, והרבה פעמים יצאנו יחד לבילויים. לא יכולתי לדעת אם הבגדים שלובשת רחל הם ממנו, כי הייתי נותן לה כסף בעצמי כדי לקנות דברים." "הוא אמר לי שיתאבד אם לא אקח ממנו את המתנות", סיפרה רחל. "פחדתי לספר לבעלי, כדי שלא יכעס."

צילום אינטימי

בבית המלון שבו שהו יעקב ואשתו ורחל, אשתו של יעקב השלימה עם המצב ולא אטרה עליו להיפגש עם רחל. "אם הייתי מונעת בעדו לראות אותה", אמרה האשה, "הוא היה עוזב את הבית."

"אפילו לא העליתי בדעתי שיש בינו לבין אשתי משהו", אמר מוטי. "הוא לא טיפוס של ג'יגולו. הוא בחור ומתוסכל. כשיצאתי לחו"ל, ביקשתי ממנו לדאוג לאשתי. כל הסיפור נודע לי בבריסל. פשינסקי בכלל לא מעניין אותי. אני לא מקבל את כל ההוכחות שלו. אני חושב שבן-אדם נורמלי לא היה מאמין לסיפורים שלו. המטרה שלו היא להרוס את חיי המישפחה שלי. זה לא ישפיע לגבי המשך החיים שלי עם אשתי. אחרי שביטלתי את משפט-הדיבה נגדו, יצאתי מהתמונה, ואני לא יודע מה היה בינו לבין אשתי." "הוא מטורף!", צעקה רחל. "הוא ניסה להתאבד שלוש פעמים. הוא לוקח כדורים, והיה בטיפול אצל רופא בבת-ים ובמקומות אחרים. אני לא יודעת מה פיתאום הוא ניטפל אליה."

את יעקב לא מטרידה העובדה שרחל מתכחשת לדבריו. עתה הוא עומד ל-הגיש תביעה מישפטית על סך מיליון לירות נגד רחל. שתכלול הוצאות, עוגמת נפש, בושה, הוצאות-כספים כתאונת-שווא, עשיית עושר ולא במישפט. הוא עומד ל-הגיש גם קובלנה פרטית על תלונת-שווא, זו הגישה רחל נגדו במישטרה, לטענתו, ברשותו של עורך-הדין זיו שפע מיסמכים, ביניהם כאלה התחומים עליידי רחל ומוטי, מיסמכים לגבי חשבו-בנק משותף של רחל ויעקב והקלטות רבות על היחסים בין יעקב ורחל.

"אילו רק היתה אומרת לי שהיא אהבה אותי, ולא ניצלת אותי, הייתי מוותר על הכל", אמר יעקב בקול רועד. "אבל עכשיו, הגאווה הגברית שלי נפגעה. אינני מוכן לוותר. אני אלק עד הסוף!" נטפל אלי.

יאירה יסמין

במדינה

מישפט

סינדרלה ב-כרמל מ'זרח"

הפניגורית לא האמינה

באגדות, וכן לא הוכש

הפנדר עז רגלו של הנאשם

סינדרלה זכתה בנסיך המקסים, כאשר לרגלה התאים הסנדל האבוד. אילו היה הסנדל האבוד מתאים לרגלו של יוסף סלם, היה זוכה בהרשעה באשמת פריצה וגניבה ובכמה שנים בבית-הסוהר.

סופר הרר

"זה לא היה מוצלח..."

הידידים נהנים מן ההצגה

אך היוצרים מסתובבים

כשאפם באדמה

החבובות מרחוב ההפתעות מצחיקות מאד את הילדים בארץ. אך את השחקן ידידי לוקוב אין הן מצחיקות בכלל. להי-פך, ביגללן הוא מסתובב מדוכדך מאד ופגוע, בגללן הגיע אפילו לבית-המישפט, כאשר הגיש צירמניעה ומני, נגד העלאת הצגת הילדים, המבוססת על הבובות, אך הצו נדחה. עתה מתכוון לוקוב לפנות שוב אל בית-המישפט ולתבוע את חלקו בזכות-היוצרים בכתבת המחזה.

הכל התחיל, לדבריו, לפני כשנה, כאשר עלה בדעתו הרעיון לכתוב מחזה המבוסס על תוכנית הטלוויזיה הפופולרית בין ה-ילדים, ההצגה, בשם מסיבה עם החבובות, היתה מיועדת לכל המישפחה.

"קניתי את הזכויות עבור שימוש בשם, מהטלוויזיה שלנו. אחר-כך התחלתי לכתוב את המחזה. הפגישו אותי עם ארנון הדר, דובר המחלקה להתיישבות של הסוכנות, שהוא גם סופר. ביחד כתבנו את המחזה. "מצאתי שחקנים וצוות טכני, והתחלנו לעבוד, כאשר עדיין לא היה בכיסי כסף. ארנון שיתף בעניין גם את אלכס ברנע, שהוא המפיק של פסטיבל שירי-הילדים, ויחד חברנו למשימה."

"אלכס אמר לי, שאני אתעסק בצד האמנותי - בבימוי, והוא יתעסק בצד האירגוני של העניין."

"הצרות התחילו, כאשר ארנון ואלכס התחילו להכניס שינויים, וממחזה בעל איכות טובה הפכוהו למשהו קליל ותפל. כרגע הם מנסים לנשל אותי מזכות היוצרים שלי. אחרי שעבודת הבימוי נג-מרה, באתי לראות את ההצגה, וחשכו עיני. הכל שונה ועוות!"

ההצגה לא הולכת טוב. לוקוב בן-ה-32, בן קיבוץ נען לשעבר, פנה אל בית-המישפט. אחר-כך קיבל מיכתב-פי-טורין מאלכס וארנון.

ארנון הדר טוען, לעומת זאת, שמה

סופר לוקוב (עם מיצי לוקוב)

"באתי לראות, וחשכו עיני!"

סיפורו של סלם איננו סיפור אגדה, זהו סיפור על בחור שנאשם בבית-המיש-פט המחוזי בתל-אביב, לפני השופט מני חם אילן, על כי בחודש ספטמבר התפרץ יחד עם עוד אדם למחסני חברת כרמל מ'זרח, הנמצאים ליד רחוב אבולעפיה ביפו, וגנב במשאית של החברה, שהיתה במקום, מיטען עצום של בקבוקי משי קאות חריפים, בכחצי מיליון לירות. את העמסת המשקאות על המשאית עשו הגנבים בדרך הקלה. הם השתמשו כי מולג'הרמה של החברה, שהיה במחסן, ואז יצאו להם בבוקר השבת לרחובות

שדידי כתב לא היה טוב, "לכן אני נכ-נסתי לתמונה, בגלל כישורי בכתביה. פירסמתי כבר שבעה ספרים. גם הבימוי של ידידי לא היה מוצלח. "אנחנו השקענו בהצגה זו 400 אלף לירות, ויש לנו הזכות לשנות את ההצגה, אם אינה עונה על דרישותינו. "הבעיה שלנו, כרגע, היא לא ידידי, אלא ההצגה שלא הולכת טוב. אני מחכה לחגים, ואז אולי תרוץ ההצגה יותר טוב." בינתיים מוצגת ההצגה, הילדים נהנים ממנה, אך יוצריה מסתובבים עם האף באדמה.

תכשיטים

בעשרות אלפי ליי-רות קנה יעקב ל-לטענתו, הוא טוען גם שלא החזירה לו עדיין את המתנות היקרות שקנה לה.

אשתו, עשיתי כך. מוטי ואשתו היו מסוכ-סכים עוד לפני-כן. היא הגישה נגדו בעבר ציר-עוכב-יציאה מן הארץ, ותביעת-מוננות.

בינתיים הלוויית כסף לבני מישפחתה של רחל, כי חשבתי שהכל יסתדר ואנחנו נתחתן. שרה, החברה שלה, היתה מעבירה לי דרישות-שלום חמות מרחל, ואני הייתי